

ΟΜΙΛΙΑ

του ΘΑΝΑΣΗ ΤΣΟΥΡΑ
Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Α' Αθήνας

10 / 5 / 2011

Για το Σχέδιο Νόμου

«Θεσμικό πλαίσιο των πρότυπων πειραματικών σχολείων.
Ίδρυση ινστιτούτου εκπαιδευτικής πολιτικής, οργάνωση του ινστιτούτου
τεχνολογίας υπολογιστών και εκδόσεων “ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ” και λοιπές διατάξεις»

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Η Παιδεία ως συνολικός πνευματικός και πολιτισμικός πλούτος του Λαού και η Εκπαίδευση ως η συστηματική μετάδοση της γνώσης, είναι εθνικό καθήκον να αποτελούν, πάντα, πρώτη προτεραιότητα της Πολιτείας, της Κοινωνίας, του καθενός από μας.

Βάσεις, προϋποθέσεις, θεμέλια, αυτού του καθήκοντος είναι:

- Η ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών και των νέων.
- Η πολύπλευρη αξιοποίηση των ταλέντων, των ικανοτήτων, των ενδιαφερόντων τους, της δημιουργικότητάς τους.
- Η διαμόρφωση του κατάλληλου πλαισίου για τη δημιουργία πολιτών με κρίση και ελεύθερη σκέψη, ενεργά μέλη του κοινωνικού συνόλου.

Και βέβαια με εξασφάλιση της δημόσιας και δωρεάν – υψηλής ποιότητας – παιδείας για όλους.

Με αυτή την πολιτική προσέγγιση, θα ήθελα να αναφερθώ στο Νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Και ειδικότερα στο κεφάλαιο που αφορά το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Προτύπων Πειραματικών Σχολείων, σημειώνοντας και αναδεικνύοντας μία άλλη προσέγγιση από αυτή του Σχεδίου Νόμου.

Αφού όμως πρώτα συγχαρώ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου που μετά 25 χρόνια επαναφέρει θεσμούς αναγκαίους, απαραίτητους, για την εκπαίδευση.

Μετά 25 χρόνια που άφησαν ένα σημαντικό, δυσαναπλήρωτο κενό με αρνητική επίδραση στο όλο σύστημα των παιδευτικών λειτουργιών.

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Η βασική μου παρατήρηση, διαφοροποίηση, ένσταση είναι η εξής:
Είναι απόλυτη, είναι ασύζευκτη η διαφορά μεταξύ Πρότυπου και Πειραματικού Σχολείου.

Είναι όροι που αλληλο- αποκλείονται και αλληλο- συγκρούονται.
Είναι αδύνατο να συνυπάρξουν ως έννοιες αλλά και ως πρακτικές σε ένα και το αυτό σχολείο.

Έχουν άλλους, τελείως διαφορετικούς, στόχους, φιλοσοφία, λειτουργία.

Αυτό που τα συνδέει είναι ότι και τα δύο αυτά σχολεία πρώτον πρέπει να λειτουργούν στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης και δεύτερον πρέπει ό,τι οικοδομείται, ό,τι δοκιμάζεται και εφαρμόζεται σε αυτά να μην μένει σε στεγανά. Αλλά να μετα- λαμπαδεύεται σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης.

Πιο συγκεκριμένα:

το Πειραματικό Σχολείο είναι ένας χώρος που ερευνώνται, δοκιμάζονται και εφαρμόζονται στην πράξη νέα εκπαιδευτικά συστήματα.

Νέες μέθοδοι διδασκαλίας.

Νέες ιδέες.

Ένα σύστημα που αναζητά μεθόδους για να γεφυρώσει τη θεωρία με την πράξη.

Που τελικά αναδεικνύει, καταγράφει και συστηματοποιεί τη νέα εκπαιδευτική και παιδαγωγική διαδικασία και λειτουργία αλλά και τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν και θα εφαρμοστούν σε όλα τα άλλα σχολεία, σε όλες τις άλλες αίθουσες.

Και ακριβώς γι' αυτό πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικό του μέσου όρου όλων των σχολείων της χώρας. Που σημαίνει - ανάμεσα σε άλλα - την εισαγωγή των μαθητών τους με κλήρωση.

Ωστόσο, δεν νομίζω ότι έστω και σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως προβλέπει η παράγραφος 1 του άρθρου 44 θα πρέπει οι προϋποθέσεις να είναι διαφορετικές από σχολείο σε σχολείο. Πρέπει να είναι καθορισμένες και ενιαίες.

Και προφανώς μέσα σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να είναι συνδεδεμένο με τα αντίστοιχα Πανεπιστημιακά Τμήματα, σε μία συνεχή και πολυεπίπεδη σχέση διαλεκτικής συνεργασίας.

Το Πρότυπο Σχολείο.

Αυτό είναι ένα σχολείο με όλες τις απαιτούμενες προδιαγραφές – σε κάθε επίπεδο – ώστε να λειτουργεί ακριβώς ως υπόδειγμα για τα υπόλοιπα σχολεία.

Στις μεθόδους, στα συστήματα, στα μέσα, παντού.

Να είναι ο χώρος, το σημείο αναφοράς για όλη την εκπαιδευτική κοινότητα.

Που θα προσφέρει λύσεις, απαντήσεις, κατευθύνσεις.

Και ακριβώς γι' αυτό, πιστεύω και προτείνω πως πρέπει να αποτελεί και Διδασκαλείο Εκπαίδευσης.

Όπως στο Βαρβάκειο, που δεκάδες καθηγητές από όλη την Ελλάδα περνούσαν σεμινάρια, επιμορφωτικές διαλέξεις κ.λ.π.

Αλλά κυρίως για έναν ολόκληρο σχολικό χρόνο παρακολουθούσαν καθημερινά τα μαθήματα ώστε να πάρουν όλες τις απαραίτητες γνώσεις και εμπειρίες για να βελτιώσουν το σχολείο τους, όταν επέστρεφαν.

Στήριξε, αναβάθμισε, προώθησε την εκπαίδευση αυτή η λειτουργία.

Μελετήστε την, κυρία Υπουργέ, και προωθήστε την.

Θα είναι κέρδος για τον τόπο.

Και φυσικά στο Πρότυπο Σχολείο, παντού στον κόσμο, αυτονόητα, υπάρχει μία δεδομένη προϋπόθεση:

Ένας μαθητικός πληθυσμός που εισάγεται μέσα από εξετάσεις. Διαφόρων τύπων.

Γιατί έτσι επιλέγονται μαθητές

- με τέτοιες δυνατότητες και ικανότητες που απαιτούνται και είναι απαραίτητες για την πρότυπη λειτουργία αυτού του σχολείου αλλά ταυτόχρονα
- μαθητές που τους δίνεται η ευκαιρία αυτές τις ικανότητες να τις απελευθερώσουν, να τις ξεδιπλώσουν και να τις αξιοποιήσουν.

Μέσα σε ένα δημόσιο σχολείο.

Γιατί είχαμε αφήσει 25 χρόνια τώρα να πουλάνε «πρότυπη» εκπαίδευση κάποια πανάκριβα ιδιωτικά σχολεία.

Για τους ολίγους και εκλεκτούς.

Καιρός να επανέλθουμε στα άριστα σχολεία για όλους.

Το πριν ήταν ο ορισμός της έννοιας του «ελιτισμού».

Το σημερινό είναι της έννοιας της «αριστείας».

Και επειδή διαβάζοντας και τα πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, είδα ότι το Κ.Κ.Ε. κάποια στιγμή γράφει για ελιτισμό, θα ήθελα να πω ότι είχα την τύχη ως επικεφαλής και Κομματικών και Κυβερνητικών Επιτροπών να επισκεφθώ πολλές χώρες του υπαρκτού, όπως λέγαμε, σοσιαλισμού, μέχρι το 1989. Είχα την τύχη να με στείλουν να δω

τέτοια πρότυπα σχολεία, γιατί εκεί παρ' ότι δεν υπήρχε ιδιωτική εκπαίδευση, τα πρότυπα σχολεία ήταν κομβικό σημείο της δημόσιας εκπαίδευσης και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Επίσης, σε σχέση με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., θα έλεγα ότι προφανώς δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι κλειστά και στεγανά. Φυσικά εσείς, έχετε και το προνόμιο, αγαπητοί συνάδελφοι, οι δύο πρώην Αρχηγοί σας, ο κ. Αλέκος Αλαβάνος και ο κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος, να είναι «Βαρβακειόπαιδες»! Άρα, νομίζω, ότι το στηρίζετε αυτό το σύστημα.

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Φυσικά οι διδάσκοντες σε όλα αυτά τα σχολεία, είναι ο καθοριστικός, ο θεμελιώδης παράγοντας για την επιτυχία τους ή όχι.

Κυρία Υπουργέ,

Δώστε ιδιαίτερη βαρύτητα σε ό,τι αφορά το άρθρο 48 για το Διδακτικό Προσωπικό.

Δέστε με ιδιαίτερη προσοχή την Υπουργική Απόφαση που προβλέπεται.

Και παρακαλώ απαλείψτε την παράγραφο 10.

Δεν είναι δυνατόν να διδάξουν εκπαιδευτικοί χωρίς καμία εμπειρία.

Βρείτε έναν τρόπο πιθανώς μέσα από τους πίνακες αξιολόγησης, για όσους έχουν θετικές αξιολογήσεις, αλλά δεν εντάχθηκαν λόγω περιορισμένου αριθμού. Ή κάποια άλλη λύση. Πρέπει.

Κυρίες και κύριοι Συνάδελφοι,

Είμαι από αυτούς που για χρόνια πάλεψαν για την επανίδρυση των Δημόσιων Προτύπων Σχολείων.

Πίστεια και πιστεύω πως είναι θεσμός που χτίζει πραγματικά γερά θεμέλια στην εκπαίδευση, αλλά στηρίζει και γενικότερα την πρόοδο.

Χαίρομαι που σήμερα επιστρέφουν.

Όχι όπως νομίζω θα έπρεπε, αλλά είναι μία αρχή.

Ένα νέο ξεκίνημα.